

Recurs introdus la 23 iulie 2019 de Armando Carvalho și alții împotriva Ordonanței Tribunalului (Camera a doua) din 8 mai 2019 în cauza T-330/18, Carvalho și alții/Parlamentul și Consiliul

(Cauza C-565/19 P)

(2019/C 372/17)

Limba de procedură: engleza

Părțile

Recurenți: Armando Carvalho și alții (reprezenți: G. Winter, Professor, R. Verheyen, avocat, H. Leith, Barrister)

Celelalte părți din procedură: Parlamentul European și Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Recurenții solicită Curții:

- anularea ordonanței atacate;
- declararea admisibilității acțiunilor;
- trimiterea cauzei spre judecare Tribunalului pentru stabilirea temeiniciei acțiunii în anulare;
- trimiterea cauzei spre judecare Tribunalului pentru stabilirea temeiniciei acțiunii fondate pe răspunderea extracontractuală a Uniunii și
- obligarea intimatelor la plata cheltuielilor de judecată efectuate în recurs și a cheltuielilor de judecată în fața Tribunalului.

Motivele și principalele argumente

Recurenții au formulat un apel împotriva deciziei Tribunalului de respingere a acțiunilor lor ca inadmisibile din următoarele motive.

Primul motiv: Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a apreciat că recurenții nu respectă principiile enunțate în jurisprudența Plaumann pentru dovedirea afectării individuale. Cele trei acte referitoare la emisiile de gaze cu efect de seră ⁽¹⁾ ⁽²⁾ ⁽³⁾ permit emisii care îl afectează pe fiecare recurent într-un mod factual distinct. În plus, criteriul stabilit în Hotărârea Plaumann este respectat deoarece cele trei acte referitoare la emisiile de gaze cu efect de seră încalcă drepturile personale fundamentale ale recurenților.

Al doilea motiv: în subsidiar, Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când nu a adaptat criteriul stabilit în Hotărârea Plaumann având în vedere provocarea imperioasă a schimbărilor climatice și întemeierea cauzei recurenților pe drepturile lor individuale fundamentale, inclusiv garantarea protecției juridice efective a acelor drepturi. Curtea a apreciat că pentru ca un drept să fie efectiv acesta trebuie să fie însoțit de o cale de atac, iar Tribunalul a săvârșit o eroare când a constatat că instanțele naționale (și procedura trimiterii preliminare prevăzută la articolul 267 TFUE) sau o acțiune împotriva actelor de punere în aplicare de către Comisie ar oferi un sistem adecvat de căi de atac în această cauză.

În consecință, Curtea ar trebui să statueze că, în cazul în care (precum în speță) nu este disponibilă nicio altă cale de atac legală efectivă pentru a proteja drepturile fundamentale ale reclamantului, cerința „afectării individuale” este stabilită atunci când se pretinde și se demonstrează că un act legislativ aduce atingere în mod grav unui drept fundamental personal al reclamantului sau, cu titlu subsidiar, contravine esenței acestui drept. Această cerință a fost îndeplinită în speță.

Al treilea motiv: în plus față de motivele 1 și 2, Tribunalul a săvârșit o eroare atunci când a negat că asociația Saminuorra (asociația tinerilor Sami) are calitate procesuală, neluând în considerare (fără explicații) dovezile care arătau că majoritatea membrilor